

Nr 180.

Av herr **Lindblom m. fl.**, om vidgad rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för försäkringspremier.

Enligt 46 § i kommunalskattelagen samt 4 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt bestämmes, att avdrag vid deklaration för vissa försäkringspremier får ske med högst 200 kronor.

Avdraget är menat som en uppmuntran och lättnad för den som genom regelbundet sparande önskar skydda sin familj och sig själv. Redan penningvärdets förändring sedan avdragsrättens tillkomst motiverar en förhöjning.

Att genom premien på högst 200 kronor täcka erforderlig personförsäkring torde f. n. i många fall ej vara möjligt. Kapitalförsäkring har blivit en alltmer utbredd sparform.

Att höja det belopp, för vilket avdrag är medgivet, skulle möjliggöra ett bättre försäkringsskydd och i någon mån bidra till att sparandet ökades.

Enligt vår mening skulle det vara önskvärt, att avdrag tillätes med 400 kronor, men med hänsyn till det rådande ekonomiska och statsfinansiella läget synes man f. n. böra stanna vid en förhöjning till 300 kronor.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära utredning och förslag om sådan ändring av § 46 mom. 2 i kommunalskattelagen, att där angivet maximibelopp vid avdrag för vissa försäkringspremier höjes från 200 till 300 kronor.

Stockholm i januari 1948.

E. A. Lindblom.

John Bergvall.

P. J. Näslund.
